

{Υπάρχει ζωή χωρίς ψέμα; Μπορεί ένας άνθρωπος να προσεγγίζει μόνο με ειλικρίνεια καθετί που συμβαίνει στη δική του ζωή αλλά και των γύρω του; Πώς γίνεται, ενώ είσαι διάνοια στα μαθηματικά, να μην μπορείς να ενταχτείς στο κοινωνικό σύνολο με την ίδια άνεση που λύνεις μια δύσκολη εξίσωση; Ένας τέτοιος τύπος με ιδιαίτερα χαρίσματα, που πάσχει από σύνδρομο Άσπεργκερ, είναι ο δεκαπεντάχρονος Κρίστοφερ, ο ήρωας του πολυβραβευμένου μυθιστορήματος του Μαρκ Χάντον «Ποιος σκότωσε το σκύλο τα μεσάνυχτα» (2004).

Μοναχικός, σε μια κοινωνία που δεν έχει μάθει να αγαπά τη διαφορετικότητα, πασχίζει να λύσει το μυστήριο της δολοφονίας ενός σκύλου που διαπράχτηκε στη γειτονιά του. Γιατί; Διότι όλα τα βλέμματα τόσο της οικογένειας όσο και της γειτονιάς είναι καρφωμένα επάνω του, άλλα με διακριτικότητα και άλλα με μια αδιακρισία που τον πληγώνει. Με τη στήριξη της δασκάλας του, ο Κρίστοφερ καταγράφει όλα τα στοιχεία σε ένα βιβλίο, που θα γίνει μάλιστα θεατρικό έργο για τη σχολική γιορτή. Ταυτόχρονα με την έρευνα για την εύρεση του δολοφόνου του σκύλου ο Κρίστοφερ βιώνει καταστάσεις που στο μυαλό του φαντάζουν ως απειλές: το αδιέξοδο της σχέσης των γονιών του, αναπάντεχα κρυμμένα μυστικά αλλά και συναισθήματα που μπορεί να γεννήσουν είτε η αποδοχή είτε η απόρριψη}

<https://www.athinorama.gr/theatre/theatre-reviews/2532389/poios-skotose-to-skulo-ta-mesanuxta/>

Οι μαθητές/τριες παρακολούθησαν την παράσταση με σεβασμό και στη συζήτηση που ακολούθησε δόθηκαν απαντήσεις στους προβληματισμούς τους και διευκρινίσεις στα ερωτηματικά τους. Καθένας μας αναμετρήθηκε με τις δικές του προκαταλήψεις και φύγαμε με μια γλυκιά αίσθηση για την αξία της αποδοχής και της διαφορετικότητας.